

ΜΗΘΥΜΝΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΤΕΤΑΡΤΗΝ & ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΑΝΩΤΕΑΙ

Έτησια Δρ. 20 Έξαμηνος 10

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ-ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Θ. ΚΑΜΠΟΥΡΗΣ

Τεύχος 20

Εποχή 1920

Αρ. 3119

ΣΤΗΛΗ ΣΤΝΕΡΓΑΤΩΝ

ΔΕΝ ΜΕΤΑΒΑΛΟΝΤΑΙ

Φύσιν πονηρὰν μεταβαλεῖν οὐράδιον, δότι μεθ' ἔλας τὰς ἐκ τῶν ὑστέρων ὀνειρικινῶς ἀποδειχθεῖσας ἐπαγγελίας τοῦ ἀντιπολιτευομένους τύπου περὶ ἀποφυγῆς, κατὰ τὴν ἔξελιξιν τουλάχιστον τῶν πρὸ πμῶν μεγάλων ἴτερικῶν διὰ τὴν Φυγῆν μας γενούτων, ἀπὸ τῶν κομματικῶν διαιρήσιν καὶ ἀντεγκλησεων, τεθ' ὅτην τὴν ὑπὲρ κοιτινῶς ἐπαγγελθεῖσιν συνδιαλλογήν, ἐσον ἀφορᾶ τῇ ἔξωτερικήν πολιτικήν καὶ πολιτικήν ταύτην περίσσον τοὺς ἱράτους, οὐχ ἡττῶν δὲν παύει οὗτος εἰς πάσσουν περίπτωσιν, καθ' ἥν ἥδελνεν ἐκδηλωθῆ τὸ πλημμυροῦν τὰ Ἑλληνικά στήλη αἰσθήμα ὑπὲρ τοῦ πρωτοστατοῦντος εἰς τὰ ἔξελισσόμενα ἔννικά τημῶν. ζητήματα μεγάλου ἀρχηγοῦ, νὰ ἐνισχῦνῃ ἀυτοῦ τοῖς τὸ δηλητήριον αὐτοῦ κατὰ τε τοις Ἀρχηγοῦ καὶ τοῖς ἐκδιλοῦντος τὰ αἰσθήματά του λαοῖς.

Οὕτω κατὰ τὸ ἐν τῇ πρωτεύει τὴν παρείθεουσαν Κυριακὴν συλλαλητήριον τὸ ἀπορέψαν εἰς τὴν ἔκφρασιν τῆς εὐγνωμοσύνης τοῦ Λεσβιακοῦ Λαοῦ πρὸς τὰ μεγάλα, καὶ προστάτιδας Συμμάχους δυνάμεις ὁ «Νέος Κῆρυξ» μὲ

τὸ ἀχαλίνωτον αὐτοῦ πρὸς ὑδρεῖς ὄφος κακίζει τὸν Δημαρχεύοντα Μυτιλήνης, διότι ἐν τῇ πρὸς τὸν λαὸν προσφονησεῖ του, πράττων οὐδὲν πλέον ἢ ἡ τὸ καθῆκον τοι, οὐδὲν πλέον ἢ τὴν καθαρὰν ἀλλθειαν διεργηνέων, ἔξησε τὸ ἔργον τοῦ Αρχηγοῦ, προκαλέσας τὴν ζηκρανγής τοῦ λαοῦ ὑπὲρ αὐτοῦ. Οἱ ἀρθρογράφοι τοῦ «Νέου Κῆρυκος» εἰς μίαν ἐν τῷ εἰκατομμένῳ αὐτοῦ ἐγκεφάλῳ ἀναγνωρίζων ἀξίαν ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ λατρευτοῦ τῆς Φυλῆς τίνουν, τοῦ θεοπέμπτου τούτου δώρου πρὸς τὴν Ἑλλάδα, οὐδὲν ἐπαθήσαν αὐτῷ θέλει νὰ δώσῃ διὰ τὰ γενόμενα, γιγνόμενα καὶ γενησόμενα καὶ ἐν τῇ γενναιοφροσύνῃ του ἀναγνωρίζει ὡς μόνον συντελεστὴν τῆς μεγαλυνθείσης καὶ μεγαλυνομένης Ἑλλάδος τοῦ Στρατοῦ καὶ τοῦ ἀρχηγοῦ αὐτοῦ, ὡσεὶ ὑπάρχει καὶ ἐλάχιστος Ελλην, ὁ ὅποιος ἡρήνθη ποτὲ τὴν αὐτοπάρνησιν, τὴν πειθαρχίαν καὶ τὴν ἀνδρείαν τοῦ Στρατοῦ καὶ τῶν ἀργητῶν αὐτοῦ. Άλλ ἐρωτῶμεν τὸν ἐν πλήρει φωτὶ καιμόντα τοὺς ὄφθαλμοὺς καὶ μὴ θέλοντα ἐν πείματος καὶ κομματικοῦ πάθους νὰ ἔξωτερικεύῃ τὸ δι, τι ἐνδομέχως πιστεύει καὶ παραδέχεται, ἐπικεφαλῆς τοιούτου ἀνθρείου Στρατοῦ ἡτο δυνατέν

νὰ εἶναι οἱ 16 βατραχοὶ τευχὶ καὶ ἂν ἡσαν θά πέμπαντο ύδρεον εἰς πέρας ἔστω καὶ κεραίαν τῶν μέχρι σήμερον συντελεσθέντων.

—[Οὐ μόνον ἀηδίαν ἀλλὰ καὶ οἴκτον εἰλικρινῆ προξενοῦσι τὰ υπό τινος Μικρασιάτου πρόσωπος ἀκούοντος τοῦ δόνυμας Ἰπποκράτης Αιμπατζῆς, εἰς τὸν ἀντιπολιτευόμενον τύπον δημοσίευόμενον ἐν εἰδει ἀνοικτῆς ἐπιστολῆς πρὸς τὸν κ. Βενιζέλειον Βενιζέλον τοῦ μόνον πρὸς τοὺς ἀπανταχοὺς τῆς νήσου μας εὑρισκομένους ευκπατριώτας του ἀλλα καὶ πρὸς τοὺς ἀπλός γνωρίσαντας αὐτόν. Κηδόμενος τὸν περαιτέρω κατρακυλίσματος του ἀνθρώπου, θεωροῦμεν καθῆκον νὰ τῷ οιστήνωμεν ὅπως σπεύσῃ καὶ θεραπεύσῃ τὴν κατατρίχουσαν υατὸν ψυχικὴν νόσον, ἵνα μὴ θετεῖεις τὸ ἔξησ τὴν ὑπογραφήν του κατωθείνειπιστολῶν γραφομένων κατὰ τὸν τύπον «ράβδος» ἐν γωνίᾳ ἀριθμέτην. Αἱ ἐλπίζωμεν διὰ τὰ τελευταῖα ἔννικα γεγονότα καὶ ἡ κατάληψις καὶ τοῦ Αδραμυττίνου Κόλπου τοῖς ιδιαιτέραις του πατρίδος, θὰ τὸ θέσωσιν εἰς τὴν εὐθείαν δόδον καὶ τὸν ὄρθιὸν λόγον, ἐκτὸς ἐὰν ἔχει ἀπαιτήσεις παρὰ τον κ. Βενιζέλου νὰ ἐπιτύχῃ οὗτος παρὰ τῆς Διασκέψεως τὴν ἀπόδοσιν εἰς τὴν Ελλάδα τῆς Βομβάνης Καλκούτας κ. τ.λ. Πέτρα τη 17(6)20 Z.

Δόγος ἐκφωνηθεὶς ἐν τῷ ναῷ τοῦ
Ἀγίου Γεωργίου κατὰ τὸν πανη-
γυρισμὸν τῶν Ἐλευθερέων τὸν **Ἄ-
δρακυττεῖον Κόλπον** ὑπὸ κ. **Αηρι.
Ζαφειράκην.**

Αγαπητὸν Ἐκκλησίασμα

Επτυχής σύντικεστατος λογίζουματι δύοντι πα-
ραγόντι θέλων και ικανοπότερην μονι εἰς μέτρον
εἰς άλλορος και ή τιμητάν έκφρασης ἀτό-
χον οὐδέποτε βίηματος ὁ πανηγυρικὸν ἐπὶ τοῖς
Ἐλευθερίος τοῦ Δημοφυτινοῦ Κόποτον τού-
πον απαγολούσσοντος και ἐνδιαφέροντος
ὅπερας ήμας ἐντοπίους τε και πρόσωφυς.

Τόσον δίκαιοις, τόσον ἐπίκαιωρος καὶ εὐλόγος ἔλανος ἀγαπητοῖς ὁ Αράβηντον¹, δι πανγεγνησιοῖς σας καὶ η ἡγαέδως χαρὰ σας ἐπὶ τῷ μεταδόσει τῆς χρυσοῦντος εἰδήσεως, στὸν δι νικηφόρος Στεπάνος μας, συνεχέσσον τὸ ἀπελευθερωτικὸν αὐτοῦ ἔργον κατέλαβε καὶ τὰς ἡμιτέρους πόλεις καὶ κιονοπόλεις, ἐξ ἓντα πληνῶν καὶ βανανώς ἐκδιδύμων ήτο πρόξενας ἀνδρῶν τῶν βαρβάρων καὶ αἵμοχαρῶν τυράννων σας, ἔγκατατείποντες τὰς πατριώτικας θεάτρους καὶ προγονοιώνικος τάρον τὰς περιουσίας σας καὶ τὰ ὑπάρχοντα ας, τοσον λέγω δίκαιος καὶ εἰκαίτωρ εἴη για δον δίδυος καὶ πατέλγονος, δοσον σπληγχνος καὶ μάτανθωπος ἥπο δι εἰς τῶν γενετερῶν οὐδὲν διωγμός.

Η Τουρκική θηριωδία δεν απολύτως είναι σταθμός της Γερμανικής τοπικής σε μεγάλη ήμερη της 22 Μαΐου 1914 σαν άφορος δύο επιτέλη πειρατών ήδη στην ολόκληρη περιοχή της Ευρώπης και ως Παρίσιο, όπου άλλη μεταρρύθμιση, έλλοντας σε έναν θετικότερο τονίο την 'Ελευθερίαν Ελλάδο, άλλοντας δε πρωτοπόρους εἰς τα άνδρων της Μικραζίας, άσιους, έπειτα σε δάλια μαρίνων δύσους βασιλιάνων μη λαπανόντων τύπο δις τα μαρτύρια της Ιεράς Επιστολής, καθ' ορονική μέσων πρωταρχιών εν τῇ Ιερῷ, καὶ διν ποικίλον ἄλλων ακυρωτικών ἐπεγρίψας λέγο καὶ τὸ κατόδιο θάσεως νὰ οντοτιθάσῃ τὸν ἀριθμὸν ἑμάν εἰς τὴν Κύπρον.

Σε προ, Σηνοράτη μένει και θί μείνει τουτόν εφ' ζωγρά ζωής, η θλαβρών εντύπων ή μάς άνετούσιν, ή έντιθην προσέλευτης, αρχαίασσαν το είλι μορφή και μυγαλαταρά ήμων δάρκο και ζωηρά, Σηνοράτη ήδη μετρή ή εν πάνως ήμων εκ τῆς κακού γιατρά, πεντάς και των δύων μαρτυριών πολλάν εξ' έμων. Οσφρ δε τι λιγό ήσαν τα τόπες δάκρυα μας, δοφρ βαθεία ήτο ή ευμ-
πλεύσιν μας, δοφρ ελύτρεις ήσαν αι κατε-
ράνδιν και έπικρατε πρόπτε ήσαν μας. Δοφρ
αλικαρήνης ήτον δρός ήμας οίκος τους, καὶ τό-
σον ελύτρινης εἰν· καὶ οἱ οίρορον ἐπὶ τη-
τακελεύθεροι καὶ λέγει τόν δεινόνιαν στον
ζωγρά μας. Περι τούν ν ποστ, μη διαι-
βάλλετε. Καὶ ὁ δεινός διαδέι μην τῆς ἐν
αῷ Ἐλευθέρῳ χράτει διαμονής συς καὶ ή
Κυρβέροντας καὶ οἱ ίδιωται προστάθμοις
τρέπων καὶ ψωσταί βιτσάται παρογο-
ρίας εἰς τὸ διονομήματά σε; καὶ εἰς τὰ
δύοτες δάνας αὐτοῦ άθημάτων τῶν περιποιήσοντος
εἴη μνών τούτο δεῖ, τὸ δρόπτης ιτε πατέντα.

Καὶ ίδον, ἀγαπαῖς, μὲν δὲ τὴν τὴν ἀπογενέντων, υἱὸν δὲ κατελθόντας κατὰ ταπεινάς οὐδέποτε τοῦ θρόνου ἐπέστη σὺ νῆστος Τουρκίας συνθήκης μας, καὶ δέ δὲ οὐδέποτε μαρτυρέας, ἢν θύει στρατιώτας εἴλιθονσι αἱ δημαρχίες ταῖς περιοχαῖς αἱς, ίδον λέγω, δι τι εἰπεῖσθαι ιδού πληρωματα τοῦ χρόνου οὐκ εἰκεντὸν τὸ ποιῶν οὐεστεῖς καὶ οὐδεμίαν καὶ ηναγνώσας ἀλλέ με σμέν, εἶπεν οὐδέποτε Ταῖς ιγραφικῶν σύριμα· οὐδὲ τούτοις θεραπών

γειναν Ελληνική.

Ἄδελφοι, ἀπὸν μυθούμων καὶ στρέψαν
καῦς, στῶμα μετὰ φύσιν θεούν ἀποκελε-
ψθεῖμεν τῷδε τῶν μεγίστων τοντών
καὶ κατα-
πλικῶν Εὐθυνῶν θεοντών τὰ δόπια τους
σον δηδόσα καὶ ἀλεπάληλα ἔχονται, ἀπει-
λιγμά δὲ νοῦς τοῦ ἀνθρώπου καὶ διεργάται
ται ἔκαστος ἐν πράγματι εὐθεοτηται πρὸ-
έβασθον, πρὸ νοητῆς διπλασίας ἡ πράγματι
κέπτοται.

Τοιβομεν τῇ ἀληθείᾳ τούς; δρψαλιδούς;
ἡμῖν καὶ καθαρίζουμεν καλῶς τὰ δια: αἱ
ἐκάτια τὰ δούκια βλέπουμεν καὶ ἀκούομεν, εἴ
ναι δυνεῖα οἱ πανοκήματα φρασταί: ξεπο-
μένης. Ἀλλὰ μοι μαρφαδόλη τις ποστὸς τού-
σι σόκαστε πρὸ τηγανιτωτοῦ πρὸ γεγο-
νόντων τετραπλευρῶν μὲν ἀπορεῖται οὐτι με-
στι μελεθροῖ ήδη καὶ ἀποβλασταὶ τὸν ἐφι-
άλτην, δ' οἵτις μέχρι οὔμαρον κατεπει-
σθῆναι ὑπάρχει.

Τὰ ἐπὶ πάντας σχεδὸν αὐτῶν μαρφύσιον τὸ Χριστιανισμὸν ὑπὲν τὸ βάρβαρον καὶ τῷρανίκων ζηγνὺς ἀπεπρωταγόρευτα διὰ τὸν τελευταῖον γενικὸν διωγμὸν αὐτὸν καθ' ὅλην τὴν Ὀθωμανῆν· Αὐτοπροστατεῖσαν δὲν ἤτανανταν νὰ μὴν συγκρίνωσι τὴν θείαν δικηγορίαν. Ο ἀνδρεῖος ἡμῶν Στρατῆς καὶ Στράλος ἐπὶ τὸν ἄνωμένων τὸν διατάξιον τοῦ Μεγίστου Λοχαρχοῦ τῆς Φιλίας τοῦ διοικητικού τούτου διοίκου τοῦ τε Εἰενθέρου καὶ υποδόλου Ελληνισμού, καὶ λαβών ταύτης πρόδεικτα περίτονο μηρεύων δρυμοῖς αὐτὸν εἰσεκτός κατὰ τῶν προ-ιωνικῶν αὐτῶν ἔθρων, ὃ ποιεῖ τοὺς ὁρέους τῆς σα. Θήρης, ἐπ' Βελλαὶ καὶ τοὺς λοιποὺς ἀδέρφους αὐτῶν τοις ἀπομερισμένοις εἴναι τὴν συνθήκην, ἀπολιταρώσθη διὰ τὸν ἔπαρτα τοῦ Ζυγοῦ.

Ο δέ Τούρκος ὑπὸ τὸ βῆθος ἦδη τῶν καυσογείωτα μαύρον τῶν φύνων, τῶν ὀηρῶν τοῦ ὀπισθιανοῦ τοῦ μεταλλικού μεταλλείαν

οργον την απιμωσεων των εβδομαδιασμων, απιν
διπλαισεις και ο δόλον των χρονιν της τραγωνι-
κης δυστελευ φρενων και φρενων διλον κα-
τησησμενος και ανιχνω προ των άν ορισων
περι επιστον της απομικη ήμων 'Ελευθε-
ραις, της τιμης, των πειραιων μαζ. Φανει
μη γνωριστοι και έκπτων που δια εύρη έδαι-
ρη ο δότοιν να μη έμαλυν μεριν σήμασον
δια την ουσιανη. 'Εφιγης δια παντο; και ότι
τη λειτωσης μηρ είτε τη δοτων μετ' ούλων
δια πρεσβυτητο να μετ. βητη. Και έτει έξι
έψωβη ήηη ή Κυπριανοις; Ή εργατων
ηματ ή θα, δια διν κυριασιων απην;
προσκοπιανων, ω; φιλος οργο μητρη, τι δι
προσκοπιανεντη; Επις τη κακετον ει αποιολος η
απην; τέκνη, έ της προσκοπιανων δηρ βι και
ηπο τηρ έδια ορον. ήηη; εύλων ιε κακωσιν
ιε τη ξηη; τιλ άγαθη ηηη; έθειν φιας και ειν
πολιτισμον. Εκιλ μεμφηνοντας; έτισ αφεντια
τους τράπων την πιεσθων δινων και ήι ινι
ληφθεις τα έστα οιν οιν έθο; έ πριντανον
χώμα σαρινοντα έτι καθαδη και άγριαδας; ω
καδημιαντα και έγκυνασινει εν νεον τας
Εκληματης ήμων και έν γένει καθηματιστας
της εστιας δινων εις τιοντον διτει να φανη ω
εις δι τη Τουρκικον ποδην έπινετεν έ έθιν.
Έγοντις έπειντος κατα νιν το Βέλγικην
καιν 'Αγαπατης ειων ερθοδος; δινων μη διανι-
μητεις καννν προβιτεις εις άντεικησει, μεθ
δόλον τη διαμαιον, έρχε έτει, διοτι τούτο ά-
παδην προς της κοινωνιανης ήμων δρασ-
καν προς ιην δινικηρη, του ήγιησιον, της
φιλης ήμων.

Πανηγυρίσατε δέ θευ καὶ ἀλλάξετε ἐ^π
χαράς πά τοι νηστεύατες καὶ μῆντος ὥστη
τε ἀρρώτα τε οὐρανὸν ἔχων καὶ πανηγυρί-
σατε πανύ οὐν πανηγύρουσαν καθεὶς τοῖς εστί-
καλπέται καὶ ἀγαμίαν μή μα τον. Σε μέβα-
τον ή βασιλέα κατεύπιον. Πανηγυρίσατε καὶ
ψυχὴν ἐποιείμενα παρός τούς συνελεστάς τῆς
εὐσύνης καὶ ἀλεθερίας; καὶ πιπονώτε ιεδοῖς
πανηγύριον οὐτε τείχετε τὸν νοῦν καὶ τὴν

αισθημάτων δέ θεού εγγύ απίστες δή; Ιερ-
ουνούσιν ελαυνιό Ελαυνίης Βανιζέλης τε δέ
Σφραγίδας μάνιον στενούντο; δέ επιφορά; Ήτος Ζι-
αώδης Ελαυνίδων πάνταν ικανοί Ελαυνίης
Βανιζέλοι! Ζήτω δργινός δή; ήτοι Σφραγί-

ΠΑΡΑ ΣΕΒΑΣΤΗΣ ΚΥΡΙΑΣ
ΕΛΑΒΟΜΕΝ ΤΗΝ ΚΑΤΩΣΙ

ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΉΝ ΛΙΑΝ ΕΥΧΑΡΙΣΤΩΣ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝΩ

Εἰς τοὺς ἀγαπητούς πρόστρυγας
ΠΗλθεν ἐπὶ τέλους αἰχθάλειας οἱ
λόγουστοι ἄρχεις καὶ εἶδε σὴν ἔλεον.
Οὐραῖ ἡ σκλήριας πατρίδεων

Ερποσαν ή στρυμή ὡς ἀρχηγεῖ παδόσφυ-
γες ποτὲ θά διατελέσθαι τὸ ἀμπαλέμνου
κούδι καὶ θά διατελέσθαι τῆς ποδηρᾶς σας
πατούδις εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας ὑπά-
στησα καυσικήι στερογένεις ἔβεταιρισμοῖς;
ἄλλα ἔβεταιρα πλέον αυτοπαθητάταν σας Εἰ-
τι θὰ σας ἔργοσιμους ἐὰν διποτέρεψετε ἐν-
τὸς ἐνὸς ἔτοντος ὑπὸ τῶν ζωγράφων ἢρων
καὶ φύσισας Τουρκών τὰ ἔπειτα διότι δὲ σας
φανοῦν μόνον ἐξ ὧραι διδοὺ θ' ἀντικρύστητε
ἢ να κυανόλευκον καὶ κυανίστη καὶ νά σας ὑ-
πόδεσταί λέγουσιν·

Ω παιδιά μως δραγμά μου σκορπισμένα
εδώ και ἔκει διειδήσην θερισμένα ἀτ' τοὺς
τούρκους πανοικεὶ ὡς πόσον θὰ πάλλῃ ἡ
καρδιά σου ὅποια κ' ἣδα πλημμυρίζει·
επιθήση σας.

Φύγετε δὲ ἀγαπητοί ποδοφυγεῖς καὶ θέλετε ὅπερ μάλιστα τὸ εὐνόμωρον χωρῶμεν μήτε πραγμάτους τὸν θύμηλον τὰ εὐτύχωμα σημειώσετε τῆς Ἀνατολῆς νῦν στιλετοῖς τὰ φραγμάτων εἰπεῖν τὰ πεποιημένα κακά ταῦτα εἰπεῖν τὰ στρατιώτικα σας. Μετατρέψονται εἰς τὴς γραπτῶν οὐκτὸν μάλιστα καρδιῆς καὶ οὐτε εἰς λιμνῶν τὰ γειτονεύματα παντοτρόπων Βαρβάρων μάλιστα λησμονήσετε τὸν πόλεμον μήτε Μέλιθον διόπειν καὶ μήτε τὸ θεούσιον τὸν εἴρημα μήτε δια τὴν δημόσιαν μελουλαντίνην διογμηθεῖν μας διελθεῖν τοι.

ΕΕΝΟΑΩΧΕΙΟΝ

Κ. ΚΑΝΑΡΟΥΧΟΥ & Δ. ΚΑΜΠΟΥΡΗ

ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΙΑΣΤΗ ΙΑ
ΕΩΦ. ΣΤΕΦΑΝΟΓΑΟΥ

"Εφθασε πλουσία ποικιλλία «ύφε-
σιάτριας ἐπογῆς.

'Εν Μυτιλήνῃ

ΑΙΝΑ ΑΒΑΓΙΑΝΝΟΥ
δι πλειασθούχος, μαι το Όδος: Αγ.
Συμβούλιον δέξατε επιστολα; εἰς τὴν
οἰκίαν μας

$\Delta, \Sigma A B^2 A \Sigma$

Διηγέρεις ἐν Μηθόπευ.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ Θ. ΚΑΡΕΛΑΣ

Αικηγόρος ἐν Μυτιλήνῃ

Ανωθέται Τυπογραφείου δὲ Φοίνικος,
Οδός Δικαιοτηρίου

Δ. ΠΑΥΛΟΥ

Διεγόρος Μυτιλήνη